

Sygn. akt **V Ca 2518/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Wiśniewska (spr.)
Sędziowie:	SO Joanna Wiśniewska-Sadomska SR del. Iwona Lizakowska - Bytof
Protokolant:	sekr. sądowy Olga Michalec-Skwara

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. i E. T.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim

z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt I C 631/15

1. oddała apelację;

2. zasądza od E. T. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2518/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 stycznia 2015 r. /data wpływu/, skierowanym przeciwko (...) Sp. z o.o. w S., powodowie K. K. i E. T., wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w dniu 19 lipca 2006 r., w sprawie o sygn. akt I Nc 2887/06, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 10 listopada 2011 r., w części do wysokości kwoty 32.657,05 zł. Powodowie wskazali, że na należność tę składa się kwota 27.261,29 zł z tytułu przedawnionych odsetek umownych od kwoty 13.099,49 zł od dnia 19 lipca 2006 r. do dnia 30 września 2011 r. oraz kwota 5.395,76 zł z tytułu przedawnionych odsetek ustawowych od kwoty 8.378,33 zł od dnia 07 lipca 2006 r. do dnia 30 września 2011 r.

Powodowie domagali się również zasądzenia kosztów procesu /k.1-5/.

Strona pozwana, w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu /k.39-41/.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim oddalił powództwo.

Jednocześnie Sąd I instancji zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu /k.205/.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego wydane zostało w oparciu o następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2006 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w sprawie o sygn. akt I Nc 2887/06, z powództwa (...) Sp. z o.o. w S. przeciwko K. K. i E. T..

Powyższym orzeczeniem nakazano K. K. i E. T. uiścić należność główną w kwocie 21.477,82 zł wraz z umownymi odsetkami od dnia 13 lipca 2006 r. do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu. Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty został odrzucony postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2007 r.

W dniu 18 lipca 2007 r. (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o doręczenie tytułu wykonawczego. W dniu 11 grudnia 2007 r. ww. spółka wniosła o sprostowanie nakazu zapłaty w zakresie żądania odsetkowego i doręczenie sprostowanego tytułu wykonawczego.

Nakaz zapłaty opatrzone klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 20 stycznia 2008 r., przy czym w wygenerowanym tytule wykonawczym popełniono błąd w nazwisku jednej z zobowiązanych osób.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2008 r. nakaz zapłaty został sprostowany i w konsekwencji K. K. i E. T. byli zobowiązani do uiszczenia należności głównej w kwocie 21.477,82 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 40 % w stosunku rocznym od kwoty 13.099,49 zł od dnia 13 lipca 2006 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.378,33 zł od dnia 07 lipca 2006 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W dniu 19 sierpnia 2008 r. (...) Sp. z o.o. w S. sprecyzowała wcześniejszy wniosek o przesłanie tytułu wykonawczego w ten sposób, by tytuł uwzględniał wyżej przywołane sprostowanie.

W dniu 29 października 2009 r. (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o sprostowanie doręzonego mu tytułu wykonawczego w zakresie wspomnianej wyżej nieprawidłowości w nazwisku.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2011 r. ponownie nadano klauzulę wykonalności na wzmiankowany tytuł egzekucyjny i przesłano tytuł wykonawczy wnioskującemu.

Na dzień 14 grudnia 2011 r. datowano kolejny wniosek (...) Sp. z o.o. w S. o sprostowanie doręzonego tytułu wykonawczego poprzez oznaczenie, czy orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne, czy też natychmiast wykonalne, a także poprzez oznaczenie, czy tytuł ten uprawnia do egzekucji w całości, czy też w określonym zakresie.

W dniu 18 stycznia 2013 r. zarządzono przygotowanie i przesłanie prawidłowo sporządzonego tytułu wykonawczego wnioskującemu, po czym tytuł przesłano opatrując go klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 11 lipca 2013 r.

W przesłanym tytule ponownie doszło do omyłki w nazwisku jednej z osób zobowiązanych do zapłaty w związku z czym (...) Sp. z o.o. w S. wniosła w dniu 18 listopada 2013 r. o stosowne sprostowanie przesłanego tytułu.

Postanowieniem z dnia 8 maja 2014 r. dokonano sprostowania tytułu wykonawczego w stosownym zakresie, po czym tytuł ten przesłano wnioskującemu, klauzulę wykonalności nadając postanowieniem z dnia 26 maja 2014 r.

W dniu 01 września 2014 r. K. K. i E. T. wnieśli zażalenie na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności opisywanemu nakazowi zapłaty, przy czym postanowieniem z dnia 25 listopada 2014 r. zażalenie to odrzucono.

W dniu 6 marca 2009 r. (...) Sp. z o.o. w S. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie - A. L. o egzekucję należności objętych tytułem egzekucyjnym, opatrzonym klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 20 stycznia 2008 r.

W toku powyższego postępowania egzekucyjnego, prowadzonego pod sygn. akt KM 673/09, poza skierowaniem zawiadomień o wszczęciu egzekucji, wydano m. in. postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego, dokonano m.in. zajęcia wynagrodzenia za pracę E. T. i przysługujących jej wierzytelności, a finalnie - w dniu 30 czerwca 2009 r. - wydano postanowienie o przekazaniu sprawy Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie - M. P..

Na dalszym etapie postępowania egzekucyjnego utrzymano dokonane uprzednio zajęcie wynagrodzenia, a następnie je zawieszono na wniosek (...) Sp. z o.o. w S. - postanowieniem z dnia 13 października 2009 r. - po czym postępowanie to uległo umorzeniu z mocy prawa, w trybie art. 823 k.p.c., co stwierdzono postanowieniem z dnia 17 listopada 2010 r.

Z kolei w dniu 05 sierpnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. w S. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim - M. B. o egzekucję należności objętych tytułem egzekucyjnym, opatrzonym klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 26 maja 2014 r.

Na dzień 08 sierpnia 2014 r. datowano zawiadomienie kierowane przez Komornika m.in. do powódki E. T. o wszczęciu egzekucji.

W toku postępowania egzekucyjnego dokonano m.in. zajęcia rachunków bankowych i wierzytelności K. K. i E. T. oraz zajęcia wynagrodzenia E. T. za pracę.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy oddalił powództwo w całości.

Sąd I instancji jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał art. 840 § 1 pkt 2 cz. 1 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Sąd podkreślił że w dyspozycję tego przepisu wpisuje się, m.in. przedawnienie roszczenia.

Sąd miał też na uwadze, że stosownie do treści art. 125 § 1 k.c., w brzmieniu począwszy od 10 grudnia 2005 r., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli natomiast stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Sąd zastrzegł, iż przedmiotowy termin, gdy chodzi o świadczenia okresowe, ma zastosowanie tylko do roszczeń o przyszłe świadczenia okresowe, nie zaś wymagalne w toku postępowania. Sąd Rejonowy wskazał, że wymieniony termin, tak 10 letni, jak i 3 letni, należy liczyć od dnia następującego po dacie uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd I instancji zaakcentował też, że termin przedawnienia z art. 125 k.c. podlega regułom ogólnym w zakresie biegu terminu przedawnienia, w tym z zawieszeniem czy przerwaniem biegu tego terminu. Sąd miał przy tym na uwadze, że według art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Przerwanie biegu przedawnienia ma ten skutek, iż przedawnienie biegnie na nowo po każdym takim przerwaniu (art. 124 § 1 k.c.) i nie biegnie na nowo, dopóki nie zostanie zakończone stosowne postępowanie zainicjowane przerwaniem

przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju (art. 124 § 2 k.c.).

W ocenie Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawało, że orzeczenie stanowiące tytuł egzekucyjny nie uprawomocniło się przed dniem 12 kwietnia 2007 r., kiedy to odrzucono sprzeciw od nakazu zapłaty. Przy przyjęciu choćby powyższej daty jako punktu odniesienia oraz przy założeniu, że termin przedawnienia dla roszczeń objętych tym tytułem nie byłby przerywany, należałoby zdaniem Sądu przyjąć, iż upłynąłby on dla roszczenia głównego najwcześniej w dniu 12 kwietnia 2007 r., zaś naliczanych odsetek przypadałby na dzień 12 kwietnia 2010 r. (w obu przypadkach licząc terminy zgodnie z art. 112 k.c.).

Jednak Sąd ustalił, że w okresie od odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty do momentu złożenia wniosku egzekucyjnego u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim – M. B. (5 sierpnia 2014 r.) miało miejsce szereg zdarzeń - w tym nie pozostających bez wpływu na bieg przedawnienia. Wśród tych zdarzeń Sąd wskazał na wnioski o nadanie klauzuli wykonalności i sprostowania zarówno samego orzeczenia, jak i przesyłanych tytułów wykonawczych, w tym z dnia 18 lipca 2007 r. i z dnia 11 grudnia 2007 r. - rozstrzygnięte postanowieniami z dnia 20 stycznia 2008 r. i 22 lipca 2008 r., z dnia 29 października 2009 r. - rozstrzygnięty postanowieniem z dnia 10 listopada 2011 r., z dnia 14 grudnia 2011 r. - rozstrzygnięty postanowieniem z dnia 11 lipca 2013 r., czy też z dnia 18 listopada 2013 r. - rozstrzygnięty postanowieniem z dnia 8 maja 2014 r., jak również na wniosek o prowadzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 6 marca 2009 r.

Sąd I instancji uznał, że już samo wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerwał bieg przedawnienia. Jednocześnie, zdaniem Sądu Rejonowego, bezwzględnie czynnościami przerywającymi bieg terminu przedawnienia roszczeń objętych opisywanym nakazem zapłaty były wnioski o sprostowanie i samego orzeczenia stanowiącego tytuł egzekucyjny i uzyskiwanych tytułów, jak i wniosek inicjujący postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym, tj. Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie - A. L.,. Jednocześnie Sąd podkreślił, że nawet w przypadku umorzenia postępowania z mocy prawa, bieg przedawnienia zaczyna się od uprawomocnienia się orzeczenia stwierdzającego owo umorzenie.

Sąd ocenił, że od dnia 12 kwietnia 2007 r. kiedy odrzucono sprzeciw od nakazu zapłaty, bieg terminu przedawnienia roszczeń nim objętych został w pierwszej kolejności przerwany wnioskiem z dnia 18 lipca 2007 r. o doręczenie tytułu wykonawczego oraz z dnia 11 grudnia 2007 r. o sprostowanie tytułu egzekucyjnego, po czym na nowo rozpoczął swój bieg po 22 lipca 2008 r., kiedy to dokonano sprostowania wspomnianego nakazu zapłaty, w związku z czym nastąpiło przesunięcie upływu przedawnienia zarówno dla roszczenia głównego, jak i odsetkowego. Następnie nastąpiło kolejne tego rodzaju przesunięcie wobec tego, że termin przedawnienia został przerwany wszczęciem postępowania egzekucyjnego z dnia 6 marca 2009 r. oraz wnioskiem o sprostowanie doręczonego tytułu wykonawczego, po czym rozpoczął ponownie swój bieg najwcześniej w dniu 10 listopada 2011 r., kiedy to nadano ponownie klauzulę wykonalności - powyższe spowodowało, że termin przedawnienia dla roszczenia głównego upływał w dniu 10 listopada 2011 r., zaś dla roszczenia odsetkowego - w dniu 10 listopada 2014 r. Tymczasem już w dniu 5 sierpnia 2014 r., a zatem jeszcze przed upływem wyżej przywołanych terminów, wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim - M. B., co wyraźnie, zdaniem Sądu, wskazuje na bezzasadność sformułowanego w pozwie żądania pozbawienia wykonalności opisywanego tytułu wykonawczego w zakresie objętych nim roszczeń odsetkowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli powodowie, skarżąc go w całości /k.227/.

Następnie powódka, uzupełniając braki formalne apelacji, wskazała, że skarży orzeczenie w części, tj. co do kwoty 23.023,00 zł /k.243-246/.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

1. naruszenie art. 823 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 182 § 2 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie lub błędne zastosowanie w przedmiotowej sprawie co do wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 6 marca 2009 r. złożonego do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie A. L. (data stempla pocztowego z książki nadawczej pozwanego w aktach przedmiotowej sprawy - dowód numer 3. z odpowiedzi na pozew w przedmiotowej sprawie), który to wniosek został przekazany do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie M. P., które zostało umorzone z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c., co zostało stwierdzone postanowieniem komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie M. P. z dnia 17 listopada 2010 r., a których to skutkiem (przepisów) jest brak przerwania przedawnienia, czyli nie nastąpiła na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerwa biegu przedawnienia roszczenia pozwanego;
2. naruszenie art. 372 k.c., poprzez jego niezastosowanie w przedmiotowej sprawie w stosunku do powódki E. T. w sytuacji, gdy wnioski o sprostowanie tytułu wykonawczego złożone po dniu 27 października 2009 r. nie dotyczyły E. T. - tylko drugiego powoda - K. K., a więc nie skutkowały przerwaniem biegu przedawnienia względem E. T., tylko K. K.;
3. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez sprzeczną z prawem ocenę wniosków o sprostowanie tytułu wykonawczego, jako dotyczących rzekomo również E. T. w sytuacji, gdy wnioski dotyczyły tylko K. K..

W oparciu o powyższe zarzuty powódka wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa;
2. zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Postanowieniem z dnia 05 września 2016 r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację powoda /k.256-257/.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i o zasądzenie kosztów procesu /k.269-270/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację uznać należy za bezzasadną, a podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia. Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne zarówno dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazaną w pisemnych motywach orzeczenia.

W sprawie niniejszej powodowie domagali się pozbawienia, wystawionego przeciwko nim tytułu wykonawczego wykonalności, powołując się na zarzut przedawnienia. W apelacji powódka zarzuciła Sądowi I instancji w pierwszej kolejności naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów w ramach swobody określonej treścią ww. przepisu, nie przekraczając jednakże tych granic, czemu dał wyraz w sporządzonym, zgodnie z wymogami art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnieniu. Sąd Okręgowy podziela bowiem pogląd Sądu Najwyższego, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania względnie doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest więc wystarczające przekonanie strony o innej, niż przyjął Sąd, wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena Sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 kwietnia 2009 r., sygn. akt II PK 261/08, LEX nr 707877; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 listopada 1998 r., sygn. akt III CKN 4/98, LEX nr 50231). Skarżąca nie wykazała takich uchybień, a tym samym nie wykazała naruszenia przepisu objętego zarzutami apelacyjnymi, wskazującymi na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.

Nie można jednocześnie nie zgodzić się z Sądem Rejonowym, który przyjął, że postępowanie egzekucyjne, które toczyło się na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego w 2009 r., a które zakończyło się umorzeniem postępowania w mocy samego prawa na podstawie art. 823 k.p.c., po upływie roku od zawieszenia postępowania na wniosek wierzyciela, przerwało skutecznie bieg przedawnienia. Sąd Okręgowy zgadza się z poglądem, iż postępowanie to

wywarło określone skutki prawne, bowiem w jego toku podejmowano czynności egzekucyjne, a zatem nie można uznać, iż z chwilą jego umorzenia doszło do wyeliminowania tych czynności i że nie mają one wpływu na możliwość dochodzenia roszczenia określonego w kwestionowanym tytule wykonawczym. Nie mniej jednak w ocenie Sądu Okręgowego nawet gdyby przyjąć argumentację apelującej, iż omawiane postępowanie egzekucyjne nie przerwało skutecznie biegu przedawnienia – z czym Sąd Okręgowy się nie zgadza - to nie ulega wątpliwości, że począwszy od 12 kwietnia 2007 r. – data odrzucenia sprzeciwu od przedmiotowego nakazu – podejmowanych było szereg czynności procesowych, szczegółowo opisanych przez Sąd I instancji, które niewątpliwie były czynnościami podejmowanym przez Sądem, które przerywały każdorazowo bieg przedawnienia, w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. Czynności te miały miejsce w latach 2007 – 2014 i jednocześnie podejmowane były z taką częstotliwością, iż nie ulega wątpliwości, iż nie doszło do przedawnienia roszczenia określonego w tytule wykonawczym. Tym samym rację miał Sąd Rejonowy oceniając, iż za każdym razem był przerywany bieg przedawnienia i mógłby on biec co najwyżej na nowo po każdej kolejnej czynności. Zasadnie zatem Sąd Rejonowy ocenił, że należności nie przedawniły się, a jeśli tak to powództwo oparte na treści z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., z powołaniem się tylko na zarzut przedawnienia, nie mogło zostać uwzględnione.

Sąd Okręgowy nie podziela również zarzutu dotyczącego naruszenia art. 372 k.c. Nie ulega wątpliwości, że tytuł wykonawczy był prostowany, zawierał bowiem omyłki. Jedną z nich był błąd w nazwisku pozwanego K. K.. Nazwisko zaś pozwanej wpisane było prawidłowo. Nie mniej jednak nie można zgodzić się z takim tokiem rozumowania, że skoro błąd dotyczył jedynie pozwanego, to złożenie wniosku o sprostowanie nie wywarło skutku w stosunku do pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie prostowane omyłki należy traktować jednakowo w tym sensie, że były to błędy w jednym konkretnym tytule egzekucyjnym. Dotyczyły tytułu jako całości. Nie można dokonywać „przydziału” wniosku o sprostowanie do konkretnego pozwanego, wniosek dotyczy bowiem zawsze tytułu egzekucyjnego, a zatem dokumentu w postaci nakazu zapłaty, nie zaś konkretnej osoby. Tak jak wniosek o sprostowanie kwestii należności odsetkowej dotyczył całego tytułu, tak też również wniosek o sprostowanie nazwiska pozwanego wywołał analogiczny skutek. Nie może powódka, z faktu prostowania jedynie nazwiska pozwanego, wywodzić korzystnych dla siebie skutków prawnych, w postaci twierdzenia, iż wniosek taki nie przerwał biegu przedawnienia w stosunku do niej. Zdaniem Sądu Okręgowego prostowany był tytuł egzekucyjny jako taki i w związku z tym, taka czynność wierzyciela przerwała bieg przedawnienia również w stosunku do E. T..

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, iż żaden z zarzutów apelacji nie mógł prowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia w kierunku postulowanym przez powódkę i dlatego apelacja podległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadna.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 2.400 zł obliczone na podstawie § 2 pkt. 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).